

רואי רביצקי

דורי בעוכרי

*

כְּשֶׁעוֹד הָיָה לִי שְׁלֶחַנִי, וְהוּא הִרְצָה,
הֵייתִי עוֹל וּמַעוֹט מַעוֹת מְלַהֲקָשִׁיב,
הַיּוֹם שְׁלֹם כָּבֵד עוֹנִי וְלֹא נִרְצָה –
אֲנִי עוֹד אֵב מְקַטֵּף, הוּא אֵב אֵין לְהִשְׁיב.

אַחַר הַגֶּשֶׁם מִתְבַּהֵר כְּמָה אֵינוֹ
אַחַר הָרֶעַשׁ רֹאשׁ גְּדוֹשׁ מַעֲקָשִׁים
מִשְׁעָן הָיָה לְקִנְיָה מַעֲיֵדָה, צוּר לְמַעֲיָנוֹ–
אֲכֻזָּב. הֵהָד עָמוּם עוֹדוֹ נִשְׁמָע כְּשִׁיר?

כְּשִׁיר מִמִּי שֶׁטָרָם מוֹם הָיָה אָבִי,
אָבִי יוֹשֵׁב מוֹלֵי שְׁחוֹת וּמִחֶקֶה,
אֶת גַּעְגּוּעֵי עָלְיוֹ נִגְזֵר עָלֵי כָחַד

שְׁלֹא יִבְחִין אִיזָה מְרַחֵק בְּלִתִּי עֲבִיר
נִמְתָּח בֵּין נֶס נֹכַחַתוֹ וְאַחֻזָּה
שֶׁל אֵיבָרָיו לְנוֹס לַחֹה. זֶה לֶקַח הַד

אֵב, אֲבָדָה – אֵין יוֹדַע מָה יַעֲבִיט
וְלֹא יַפְדֶּה, מָה יִמְשַׁכֵּן בְּדַמִּי חַיִּיו,
וּמִי יִנִּיחַ לַפְּלִטָה אֶתִּי.

קַח אֶת

בִּינָה,

אֶת חֲדוּתָהּ,

וְהַעֲלֵם.

אֲנִי אֲשִׁים אֶת מִבְטָחִי לְאֵל וּלְאָם.

ההלך נגש למדף הספרים ומעלעל בעלבוֹן:
הנה הפרוֹדור. הנה הטְרַקְלִין. ותו – רק כְּתָלִים.
לא נשאֶרֶה זולת דלת אֲמוֹת, שִׁירַת קִיטוֹן וְחֶנֶק,
הסְתוּפּוֹת קְלָאוּסְטְרוֹפּוֹאֲטִית בַּפְּאֵי,
בִּירְכְּתֵי הַכָּאן, מִתַּחַת לַתְּנוּר.
לא בָּאִים בָּאֶפּוֹ הַפְּרָצִים
הַנְּחוּצִים כְּחוּצוֹת לְנִשְׁמָה
לְשׁוֹא מְכַתְרִים אֶת הַשִּׁיר הַמְּבִיֵּת,
הַמְּבַצֵּר, אֵין יוֹצֵא וְאֵין בֵּר.

אֲחֵר הַדֶּלֶת נִשְׁאַרִי,
אִם תּוּכַל לְסַפֵּר אֹתָם,
הָאֶפְשָׁר הַנִּפְרָשׁ וְהַפְּרָא.
צֵא מִן הַכְּתִיבָה בְּצִמְצוּם הַצְמָרוֹת וּבִמְתוֹן תַּנִּים עַד בְּלִי יָרֵחַ.
פְּנֵה הָהִרָה הַלְּאֵה עַד אֵי אֵן אֶל יַעַר ת"ק תְּלִין בְּכַפֵּר
תּוֹר לָךְ דֶּרֶךְ לְרַעוֹת שְׂדוֹת רְזִים, לְרִדּוֹת שְׂרָף פְּרוּיִם,
לְרֵתֶם תַּעֲיָה לְמַרְכֶּכֶת הַשִּׁיר.

*

דוֹרִי בַּעֲכָרִי. אֲנִי נִתְבָּע, בְּשִׁבִּיל הַטַּעַם,
לְמַהֲל בְּזֶרַע וּבַחֲרוֹן תּוֹצֵרֶת מְקַנֵּס סֶלֶשׁ לִיבְלִין.

סֶהָדִי בַּתְקָרָה. אֲנִי נִשְׁבָּה בְּשִׁבִּי הַתְאֲנִיָּה
מִתְחִיל בְּגָנוֹת וּמְקַנֵּחַ בְּקִינָה.

אֲלִיטָה שְׁמִיטָה. הַיְּנִים עוֹלָה.
אֲנִין יְשׁוּעַ בִּישׁ. בִּי הַתְאֲוָה
לוֹמֵר נוֹאֵשׁ
וְאֶמֶר כָּל הָעַם אֲמִן בְּרָאבוּ אֲנִקּוֹרָה נֶאֱפֵךְ אֶ מָאֵל.